

§ 41.

Skibsføreren er pligtig til efter fuldendt Lodsning under en Bøde af 4 Kroner at udfylde, undertegne og til Lodsen tilbagelevere den ham af denne leverede Kvitteringsblanket, hvorimod han er berettiget til at affordre Lodsen Kvittering for den modtagne Betaling.

§ 42.

Derfom nogen Skibsfører bortseiler fra en Lods uden at have betalt ham, hvad der ifølge denne Lov tilkommer ham, skal han, foruden at betale de skyldige Lods penge m. v., endvidere erlægge dobbelt saa meget i Bøder. Lodsferiet skal da uopholdelig indkalde Skibsføreren for Retten, hvis Skibet endnu er beliggende i den Jurisdiktion, hvorunder Lodsferiet hører, men er det ikke længer der beliggende, skal Lodsferiet indberette Skibsføreren's Forhold til Overlodsen, som da har at besørge Betalingen og Bøderne inddrevne.

Anser Skibsføreren sig ikke pligtig at erlægge den ham affordrede Betaling, bør Lods væsenet paa Lodsens Forlangende paase, at Skibet ikke affeiler, førend Skibsføreren har stillet antagelig Sikkerhed for den fordrede Betaling og Sagens Omkostninger, samt skriftlig opgivet en paa Stedet bosat Mand, for hvem Stævning kan ske.

§ 43.

Enhver Lods, der har udført en Lodsning, skal strax efter sin Hjemkomst aflevere til Bestyreren af Lodsferiets Kasse det ham af den Lodsede Skibsfører meddelte Bevis samt Lods betalingen, deri indbefattet Etmaalsspenge, men med Fradrag af de Lodsens tilkommende Hjemreispeng og Lærepeng, hvilke sidste bestemmes af Ministeren og udredes af Lods pengene. Ligeledes afleverer han Betaling efter § 35 1ste og 4de Del og § 37, samt Landsætningspenge.

Naar Lodsningen er betalt efter Overenskomst, beholder Lodsens heraf saa meget, som Hjemreise- og Lærepengene vilde have udgjort.

Hvis Lodsens er en HjælpeLods, beholder han derimod selv hele Betalingen efter Fradrag af Ombord- og Landsætningspengene, men Lodsferiet skal paase, at han ikke tager højere Betaling end den i Taxten fastsatte.

§ 44.

Af den saaledes indbetalte Lodsfortjeneste eller, hvor der kun er ansat een Lods, af Lodsfortjenesten, beregnet paa den ansførte Maade, svares 4 pCt. til Pensionskassen, medmindre Lodsferiet henhører til de i Slutningen af § 45 omtalte Lodsferier, 4 pCt. til Sollekassen, hvor en saadan findes, og den i § 4 sidste Del nævnte Betaling til Lodsformanden, naar en saadan er ansat, samt den i vedkommende Reglement bestemte Betaling til de ved Sundlodsferierne ansatte Lodsinspektører og Bogholderé.

Resten fordeles ved hvert Lodsferi saaledes, at Lodsoldermanden eller Lodsformanden erholder 1½ Part, den eller de ældste Lodsfer, dog ikke over Halvdelen af samtlige Lodsfer, ligeledes hver 1½ Part og de øvrige Lodsfer hver 1 Part, dog med behørigt Hensyn til de nu bestaaende Forhold, saa at en Forandring i den nu gjældende Fordelingsmaade kan udsættes indtil indtrædende Balancel. Men hvis Gjennemsnitsindtægten af Lods- og Priskepenge ved noget Lodsferi i de sidste 5 Aar før 1ste Januar 1876 har været saa ringe, at de yngre Lodsfer herved ikke vilde faa 700 Kroner aarlig, skal Lodsfortjenesten deles lige mellem Lodsoldermanden eller Lodsformanden og hver af Lodsferne.

Det fastsættes i de enkelte Reglementer, hvorledes Fortjenesten i Henshold hertil skal fordeles mellem Lodsferne, og vedkommende Minister skal, naar Indtægtsforholdene ved det